Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

Carmen optativum ut lilia crescant

urn:nbn:de:bsz:31-300764

Visual Library

¶ Sequitur carmen optatiuum eiuſdem.

Lilij flores rutilantis auri
Francie ſcuto/ſaphiri coloris
E nitēt/oīs coꝛ habēs piū/dic
Lilia creſcant
Lilij flores/ſolito magis ſunt
Inter vrticas tribuloſqꝫ ſpinis
Obſiti denſis/miſerante chriſto.
Lilia creſcant.
Lilij flores variū ſuboꝛti
Nunc ſunt prius et fuerunt
Stipitem ſolus tenet hic in ipſo
Lilia creſcant.
Lilij flores ſcelus o pudendum
Unguibus curuis lacerans leo trux
Iſtius votis ꝓhibebat vſum
Lilia creſcant.
Quiſquis es francus fidei probate
Hoſte ſublato domino volente
Uoce p̄celſa reboato dicens
Lilia creſcant!
Lilij flores Dioniſius olim
Francie fertur domui dediſſe
Cuius obtentu p̄cibuſqꝫ dignis
Lilia creſcant.
Uulgus ingratū/ſtolidum/ꝓphanum
Cladibus diris meritum perire
Obſtrepens tali iubilo decenti
Lilia creſcant.
Iure qui francos regis et coronam
Coꝛde deuoto reuerere chriſtum
Te libens totum ſibi da iubebit
Lilia creſcant.
Lilij flores decoraſtis ample
Remigi necnon Ludoꝛvice ſancti
Iugiter veſtro petimus fauoꝛe
Lilia creſcant. Amen.

a ¶ Incipit ſermo eiuſdem de oꝛōne. factus in cōcilio Cōſtātieñ:

Obſecro vos tanq̄ꝫ aduenas et p̄egrinos abſtinere vos ꝛc. ¶ Exiſtimate p̄coꝛ verbum hoc obſecrationis ſaluberrime humilis et pie non meū eſſe verbum. parum enī haberet ex me ponderis et auctoritatis. Accipite potius tanq̄ꝫ ab eccleſiarum principe Petro ſicut vere eſt enūciatum oꝛiginaliter prime Pe. ij. et recitatur in epiſtola currentis dominice Obſecro ꝛc. ¶ Itaqꝫ ſicut dicit coapoſtolus petri paulus. q̄ꝫdiu ſumus in hoc mundo. peregrinamur a domino/dicētes ex ſētentia quilibet cū ꝓpheta. Incola ego ſum in terra peregrinus et aduena. cuius rationem reddit ibidem apl's Heb. xi. Nō̄ nō habemus hic manentem ciuitatem. ſed futuram inquirimus. Hierlm illam ciuitatē que edificat̄ vt ciuitas. Et o q̄ꝫ gloſa dicta ſunt de te ciuitas dei ꝛc. quis nos deducet in ciuitatem hanc mun tam. Quā felix illa ciuitas q̄ a longe olim ꝓſpicientes moyſes et leui/nō ſine myſterioꝝ quodam inuolucro/primogenitꝭ ſuis īpoſuerūt noīa gerſam et gerſon que interp̄tati ſonant idē qḋ aduena vel p̄egrinus. ¶ Sint igit̄ nobis aduenis ꝛ p̄egrinis cātabiles obſecro. voce petri iuſtificatiōes dn̄i in loco p̄egrinationis noſtre. Ad hoc enī factus eſt iſte cōuentus ſtationis ſaluberrime. vt miſericoꝛdiam ꝛ auxiliū cōſequamur. A quo ꝛ ab eo qui p̄egrinaꝰ ē cū duobꝰ diſcipulis et de ſe colloquentibꝰ q̄ꝫuis nondū credentibꝰ ſe cōiunxit. ſcripturas aperuit. coꝛ accendit. dans illud intelligi qḋ ꝓmiſerat. vbi duo vel tres cōgregati fuerint in noīe meo ibi in medio ſum. Math. xviij. ¶ Nunqḋ nō vere credēdū ē q̄ dn̄s ſit ī loco iſto? Adeſſ vtiqꝫ. cui milia miliū ſeruiūt ꝛ decies centena milia aſſiſtunt ei. Ad qḋ ita eſt? Nimirū vt illud ꝓuerbiū laberij a ſeneca et macrobio poſitū. comes facundus in via ꝓ vehiculo ſit. Et quid facundius verbo dei in excelſis? ¶ Et nobis viri fratres et reuerendiſſimi patres p̄clariſſimi ſapienteſ atqꝫ chariſſimi nobis qui per varios caſus per tot diſcrimina rerum/tendimus: non in lacium. ſed in celum/exoꝛandus eſt ipſe idem chriſtus qui noſtre p̄egrinatiōis eſt (dicente Boecio) dux ſemita terminus idem. ne peregrinantes nos deſerat. ſed comitetur. ducat. dirigat. et perducat. ¶ Conſeq̄mur hoc queſumus tuis intercedentibus meritis. o beatiſſima dei mater et virgo que puerum Ieſum peregrinantem in terra egypti cum fidiſſimo et iuſto Ioſeph virgine ſponſo tuo baiulaſti. fouiſti. nutriſti. cuſtodiſti.. ſic tu nos aduenas ꝛ p̄egrinos/ſpūalibꝰ auxilijs fouere miſericoꝛditer obſecrata nō abnuas nr̄e mēoꝛ miſerie nr̄e p̄egriatiōis et anguſtie. Nec abhoꝛre peccatoꝛes ſine quibꝰ nunquam foꝛes tali digna filio.